

Dossier de premsa

PER AMOR A LES ARTS

2016-2017

**Per amor
a les Arts**

òpera arquitectura
teatre **cinema** literatura
dansa música pintura

Projeccions a la
FilmoTeca de Catalunya
i al Museu Nacional
d'Art de Catalunya

Cinquena temporada
11 octubre 2016 –
20 juny 2017

Lloc: Plaça Salvador Seguí, 1-9 (Barcelona)

Dia: Dimarts 27 de setembre 2016

Hora: 12.30 h

La Filmoteca de Catalunya i el Museu Nacional de Catalunya impulsen “Per amor a les Arts”, una edició renovada que inclou totes les arts

- **L’edició d’enguany compta amb la col·laboració d’equipaments i entitats culturals país.**

Després de quatre anys i més de 120 títols projectats, el cicle “Per amor a l’art” impulsat per la Filmoteca de Catalunya i el Museu Nacional d’Art de Catalunya amplia el focus més enllà de les relacions entre cinema i pintura, a totes les vessants artístiques. Amb la col·laboració de nou institucions culturals del país, **“Per amor a les Arts”** incorpora l’arquitectura, la literatura, la música, la dansa, l’òpera i el teatre sota l’òrbita transversal del cinema. “Per amor a les Arts” es projectarà de l’11 d’octubre 2016 al 20 de juny 2017. “Per amor a les Arts” és un veritable festival de cinema en 36 sessions i, a la vegada, un regal per als amants de l’art. Ficcions i documentals de diverses èpoques, gèneres i estils aporten la seva mirada integradora al retrat d’artistes, creadors, obres i tendències d’altres disciplines, presentades per experts en les disciplines corresponents. Les sessions tindran lloc de l’11 d’octubre 2016 al 20 de juny 2017 a la seu del MUSEU NACIONAL D’ART DE CATALUNYA i de la Filmoteca de Catalunya.

- **Organitzen:**

Filmoteca de Catalunya
Museu Nacional d’Art de Catalunya

- **Amb la col·laboració de:**

L’Auditori
Fundació Mies van der Rohe
Gran Teatre del Liceu
Institució de les Lletres Catalanes
Mercat de les Flors
Palau de la Música Catalana
Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya
Teatre Lliure
Teatre Nacional de Catalunya

“PER AMOR A LES ARTS”

DISCIPLINES ARTÍSTIQUES

“Per amor a les Arts” és un veritable festival de cinema en 36 sessions i, a la vegada, un regal per als amants de l’art. Ficcions i documentals de diverses èpoques, gèneres i estils aporten la seva mirada integradora al retrat d’artistes, creadors, obres i tendències d’altres disciplines, presentades per experts en les disciplines corresponents. Les sessions tindran lloc de l’11 d’octubre 2016 al 20 de juny 2017 a la seu del Museu Nacional de Catalunya i de la Filmoteca de Catalunya.

La sessió inaugural tindrà lloc al Museu Nacional de Catalunya, el dimarts 11 d’octubre a les 18.30, amb **Francofonia. Le Louvre sous l’Occupation** (Alexander Sukorov, 2015). El dimarts següent, el 18 d’octubre a les 17.00 hores, la Filmoteca arrencarà les projeccions amb **Macbeth** (Roman Polanski, 1971) tot coincidint amb l’òpera de Verdi que programa el **Gran Teatre del Liceu**.

Plàstica

- **Een echte Vermeer** (Rudolf van den Berg, 2015). 103’. Un *biopic* de Han van Meegeren, un pintor de talent embarcat en falsificacions de Vermeer i col·leccionat pels nazis que prenen les seves imitacions com a obra original.
- **Francofonia, le Louvre sous l’Occupation** (Aleksandr Sokurov, 2015) 87’. L’ocupació nazi i el saqueig del Louvre va comportar el robatori d’obres d’art per part d’un exèrcit vencedor. Però per primera vegada s’actua amb criteri i voluntat. Ho explica el director d’*El Arca rusa*.
- **Tito, the Phantom Monk** (Dani Montlleó, 2015). 90’. Una investigació sobre el misteriós Tito Díaz, un personatge que primer esculpeix amb cabells, després ho fa amb ossos i ara amb pedres. Crònica indirecte de les “mogudes” o “movidas” de Barcelona i Madrid a finals dels 70 i començament dels 80.
- **Pantalla rasgada** (Gerardo Gormezano, 2015). 56’. Un documental sobre l’obra del pintor i escenògraf Marcelo Grande de qui es diu que va agafar els pinzells per fugir de Tomelloso. Projecció amb acompanyament de música en directe.
- **Das Grosse Museum** (Johannes Holzhausen, 2016). 94’. Un documental sobre el dia a dia del Kunsthistorisches Museum de Viena. A través del funcionament de la institució es dibuixa la imatge que un país vol donar de si mateix.
- **Maestà, la Passion du Christ** (Andy Guèrif, 2015). 60’. Una adaptació en 26 plans del retaule de Duccio di Bonisegna, que acaba per existir davant dels nostres ulls. Un Bill Viola amb model concret.

Arquitectura

- **Good Morning, Babilonia** (Paolo i Vittorio Taviani, 1987). 117'. Una manera d'explicar els orígens de Hollywood, el seu caràcter transnacional i col·lectiu i també de vincular la construcció de decorats amb l'arquitectura i el *savoir faire* artesà dels picapedrers italians.
- **North by Northwest** (Alfred Hitchcock, 1959). 136'. Un compendi de l'arquitectura moderna als EUA: les Nacions Unides, la mansió "neo-europea" dels malvats i la casa imitació de Frank Lloyd Wright són referències obligades. I la simbòlica del mont Rushmore admet consideracions sobre l'escultura pública i la seva funció.
- **Playtime** (Jacques Tati, 1967). 155'. El millor film de Tati? El més arriscat i innovador? Afirmatiu. Sense perdre el sentit de l'humor, Tati s'inventa la ciutat i la societat del futur a partir d'una gran imaginació a l'hora de servir-se dels decorats.
- **Esquizo** (Ricardo Bofill, 1970). 80' . El film es proposa com un estudi de les relacions entre l'art i la bogeria. Produït pel Taller d'Arquitectura de Ricardo Bofill i protagonitzat per Serena Vergano en el context de l'Escola de Barcelona.

Dansa

- **The Red Shoes** (Michael Powell i Emmerich Pressburger, 1948). 133'. Una adaptació lliure del conte d'Andersen inspirada en el drama sentimental de l'empresari Sergei Diaghiliev i una ballarina. Una obra mestra en technicolor que ha enlluernat Scorsese i Tavernier.
- **Iberia** (Carlos Saura, 2005). 99'. Sara Baras, Morente, Canales, etc., al servei de la música d'Albéniz. Carlos Saura incorpora aquesta partitura al seu repertori musical filmat amb una fotografia exquisida i una mirada fascinada.
- **Tanzträume** (Rainer Hoffmann i Anne Linsel, 2010). 92'. Pina Bausch va seleccionar 40 adolescents per interpretar aquest espectacle. I quan Pina triava els ballarins, els triava també amb els seus somnis i desitjos.
- **Frances Ha** (Noah Baumbach, 2012). 86'. El pas de l'adolescència a la maduresa a través d'una ballarina que queda sola a Nova York quan marxa la seva millor amiga. El món de la dansa vist des d'una perspectiva molt humana.

Literatura

- **Naked Lunch** (David Cronenberg, 1991). 115'. El repte d'una adaptació considerada impossible, la de l'obra de William S. Burroughs, en mans d'un cineasta proper al fantàstic i especialitzat en les mutacions de l'organisme.
- **Capote** (Bennet Miller, 2005) 114'. La mecànica de treball d'un escriptor durant cinc anys, Truman Capote s'obsessiona per saber-ho tot dels protagonistes del seu futur llibre *A sang freda*. Philip Seymour Hoffman en estat de gràcia.
- **Rendez-vous à Bray** (André Delvaux, 1971). 90'. El film és una adaptació d'un text de Julien Gracq i troba extraordinàries equivalències entre el llenguatge escrit i el visual. També pot interessar per la seva dimensió plàstica i per les referències a Paul Delvaux i René Magritte.
- **Wittgenstein** (Derek Jarman, 1993). 75'. Una aproximació teatral a la figura del filòsof. Derek Jarman va modificar a bastament el guió original del crític teatral Terry Eagleton en funció d'una posada escènica basada en l'abstracció.
- **Jane Eyre** (Cary Joji Fulunaga, 2011). 120'. Aquesta versió del clàssic romàntic de Charlotte Brontë aporta una exactitud en la reconstrucció de decorats i comportaments que mai no havien tingut les adaptacions prèvies. El **Teatre Lliure** ha programat una obra dedicada a l'autora anglesa per als mesos de febrer i març sota la direcció de Carme Portaceli.
- **The Ghost Writer** (Roman Polanski, 2010). 130'. La feina de l'escriptor a l'ombra. En aquest cas no sols no ha d'existir com autor per a no fer ombra al que signa sinó que a més cal que mori perquè sap massa coses. A programar als voltants del 22 o 23 de desembre per aprofitar la presència d'Alexandre Desplat, el músic, a **L'Auditori**.
- **Dracula** (Francis Ford Coppola, 1992). 155'. Coppola va optar per un retorn a la novel·la de Bram Stoker. Una molt vampírica Annie Lennox cantant, i una no menys pàl·lida Eiko Ishioka dissenyant el vestuari, van cohesionar aquest viatge romàntic a través de l'infinit.

Música

- **The Wall** (Alan Parker, 1982). 95'. El film, com el disc, té una dimensió gairebé generacional. El guió és del músic Roger Waters. Conjuga imatge real i animació, i l'àlbum de Pink Floyd n'és el gran protagonista.
- **Le Concert** (Radu Milhaianu, 2009). 119'. A l'URSS de Brejnev, un antic director jove de l'orquestra del Bolshoi intercepta una invitació per tocar a París. Tots els seus amics, víctimes de l'estalinisme, es posen de nou el frac i suplanten els titulars de l'orquestra.

- **De battre mon coeur s'est arrêté (Jacques Audiard, 2005).** 107'. La passió per la música en la cruïlla entre el pare i la mare, amb una pianista xinesa com a via intermitjà per comunicar-se més enllà de les paraules. La banda sonora és d'Alexandre Desplat.
- **Tous les matins du monde (Alain Corneau, 1991).** 115'. Marin Marais és un compositor del XVII i contemporani de Jean-Baptiste Lully. Corneau ens mostra els anys de formació del protagonista a l'espiritualitat jansenista i ens proposa una molt elegant restitució d'una època.

Òpera

- **Macbeth** (Roman Polanski, 1971). 141'. Entre el 7 i el 23 d'octubre la tragèdia de Shakespeare musicada per Verdi serà al **Gran Teatre del Liceu**. La versió de Polanski, rodada després de l'assassinat de la seva dona, és molt més fosca i sagnant que les prèvies de Welles i Kurosawa.
- **Le roman de Werther** (Max Ophüls, 1938). 85'. El **Gran Teatre del Liceu** proposa l'òpera de Massenet sobre el text de Goethe entre el 15 de gener i el 4 de febrer. Ophüls passa per ser el director romàntic per antonomàsia. Qui millor que ell per dirigir aquesta adaptació de Goethe? Dos anys després, la protagonista va morir de tifus a Buenos Aires, camí de Hollywood.
- **La Reine Margot** (Patrice Chéreau, 1994). 162'. Patrice Chéreau, grandíssim director de teatre i òpera, transposa de manera molt lliure el món de Strauss a la massacre de la Nit de Sant Bartomeu. Isabelle Adjani broda el majestàtic personatge.
- **Pandora and the Flying Dutchman** (Albert Lewin, 1951). 122. Rodada a Tossa, amb Ava Gardner i James Mason, inspirada en les pintures de De Chirico i Max Ernst, explota el tema de l'òpera de Wagner, prevista al **Gran Teatre del Liceu** per al mes de maig.
- **Beaumarchais, l'insolent** (Edouard Molinaro, 1996). 100'. Coincidirà en el temps amb *Le nozze de Figaro*, al **Gran Teatre del Liceu**, i la reposició de mateixa peça en versió de Fabià Puigserver, ara amb Lluís Homar, al **Teatre Lliure** al desembre i gener. El film és un *biopic* del autor del text, Beaumarchais, rellotger, traficant d'armes, escriptor, llibertí i aventurer.

Teatre

- **Richard III** (Richard Loncraine, 1995). 104'. Una lectura contemporània i agosarada del clàssic i sagnant drama shakespearíà, amb un repartiment brillant presidit per Ian McKellen. Xavier Albertí proposarà la seva visió al **Teatre Nacional de Catalunya**.
- **La Celestina** (Gerardo Vera, 1996). 109'. Una versió de prestigi per a un clàssic del teatre. El repartiment, amb Terele Pávez, Penélope Cruz, Juan Diego Botto o Maribel Verdú, era el més adient de l'època. El **Teatre Nacional de Catalunya** programa la versió de José Luis Gómez.
- **Birdman** (Alejandro González Iñárritu, 2014). 119'. Un actor de cinema en decadència i especialitzat en *blockbusters* vol portar al teatre una adaptació de Raymond Carver. Óscar a la millor pel·lícula i un *tour de force* de la càmera en pla seqüència.
- **Bullets over Broadway** (Woody Allen, 1994) 98'. Qui inventa bones històries? Escriure sense haver viscut? Un gàngster com a guionista involuntari sota la batuta d'un Woody Allen que es troba com a peix dins l'aigua entre el cinema i el teatre.

Cinema

- **Eisenstein in Guanajuato** (Peter Greenaway, 2015). 105'. Serguei M. Eisenstein és convidat a Hollywood però tots els seus projectes són rebutjats. A Mèxic, amb diners locals i de l'escriptor Upton Sinclair, intenta una doble aventura, artística i sentimental.
- **Hail, Caesar!** (Ethan i Joel Coen, 2016). 107' que narra l'aventura dels germans Coen visitant el Hollywood de la cacera de bruixes, i descobreixen que la indústria estava dominada per magnats incultes i per un pesadíssim Herbert Marcuse, que havia convertit tots els guionistes al marxisme.

Més informació:

www.filmoteca.cat

www.mnac@gencat.cat

